

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3468/2019
01.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији су пуномоћници Милица Маринковић и Живојин Вулетић, адвокати из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., ради исељења по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1782/19 од 16.05.2019. године, у седници од 01.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1782/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1208/2018 од 05.03.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена са свим лицима и стварима исели из породичне стамбене зграде у ... описане изреком, чији је власник тужилац, и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке утврђено је да је противтужиља сувласник са уделом од 1/3 идеалног дела породичне стамбене зграде у ... описане изреком и противтужени је обавезан да ово призна и трпи да се противтужиља упише као сувласник у служби за катастар непокретности. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је противтужиља сувласник са 1/3 идеалног дела на помоћној згради без дозволе за градњу и земљишту под објектом описаним изреком. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1782/19 од 16.05.2019. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртим изреке, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да се исели са свим лицима и стварима из породичне стамбене зграде у ... описане изреком на кп ... КО ... у листу непокретности ... КО ..., чији је власник тужилац. Одбијен је као неоснован противтужбени захтев да се утврди право

сувласништва противтужиље са уделом од 1/3 на породичној стамбеној згради описаној изреком и тужилац обавезе да ово призна и трпи упис противтужиље у служби за катастар непокретности. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.800,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешене примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужене није основана.

Према утврђеном чињеничном стању, као носиоци права коришћења на земљишту у државној својини у листу непокретности ... КО ... парцела ... уписани су сада пок. ВВ са 1/3 идеалног дела и тужилац са 2/3 идеалног дела, а тужилац је уписан као власник породичне стамбене зграде број Уговором о поклону овереним 20.04.1984. године сада пок. ВВ је поклатио свом сину, овде тужиоцу, парцелу .../... са стамбеном зградом у својину, с тим што су поклатиодавац и његова супруга задржали право коришћења једне собе и купатила и несметаног пролаза. Тужилац је исте године од стамбеног кредита комплетно опремио купатило, кухињу и увео воду, 1986. године се оженио и завршио поткровље на наведеној згради, након чега се преселио са породицом у поткровље, а његови родитељи су остали у приземљу стамбене зграде. Тужилац је са супругом 1994. године отишао у ..., где и сада живи, а његов отац је наставио да живи у приземљу стамбене зграде са туженом. Будући да наведени уговор о поклону није био уписан у јавним књигама, тужилац је 2011. године поднео захтев за укњижбу у делу од 1/3 непокретности која се и даље водила на његовог оца. Тужена је у предметној кући са оцем тужиоца почела да живи у марту 2010. године, а брак је закључен 06.04. исте године. Уговором о доживотном издржавању овереним 09.07.2010. године, сада пок. отац тужиоца је као прималац издржавања са туженом као даваоцем издржавања уговорио да ће давалац издржавања после његове смрти постати власник 1/3 стамбене зграде и корисник 1/3 идеалног дела катастарске парцеле .../..., у поседовном листу ... КО Тужилац је служби за катастар непокретности поднео захтев за спровођење промене на основу Уговора о поклону од 20.04.1984. године, решење о спроведеној промени донето је 20.12.2013. године и постало правноснажно 20.01.2014. године, а тужена је 17.07.2018. године поднела захтев за промену власника по основу Уговора о доживотном издржавању од 09.07.2010. године, на основу кога је извршена промена и упис права коришћења у корист тужене са сувласничким уделом од 1/3 катастарске парцеле ... и сувласничког удела од 1/3 на помоћној згради број

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена, усвојен тужбени захтев тужиоца да се тужена исели из спорне породичне стамбене зграде, као и у делу којим је одбијен противтужбени захтев да се утврди право сувласништва противтужиље са уделом од 1/3 идеалног дела наведене стамбене зграде.

Наиме, правилан је закључак другостепеног суда да је тужилац доказао своје право својине на спорној непокретности у смислу члана 37. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, јер је постао власник ове непокретности решењем Службе за

катастар непокретности о спроведној промени од 20.12.2013. године, по основу Уговора о поклону од 20.04.1984. године. С обзиром на наведено, отац тужиоца, сада пок. ВВ, у време закључења уговора о доживотном издржавању са туженом није био носилац права својине предметне непокретности, јер ју је раније отуђио у корист тужиоца уговором о поклону. Будући да отац тужиоца као прималац издржавања у време закључења уговора о доживотном издржавању није био власник предметне непокретности, то уговором није могао располагати овом непокретношћу, нити је она у моменту његове смрти могла прећи у својину тужене.

Нису од значаја ревизијски наводи да тужена није имала сазнање о постојању уговора о поклону, јер је тужена могла сазнати да је тужилац власник спорне непокретности од момента када је његово право уписано у катастар непокретности решењем од 20.12.2013. године, а након тога није тражила раскид уговора о поклону. Неоснован је ревизијски навод да је у конкретном случају требало дати предност уговору о доживотном издржавању као теретном правном послу, јер је по основу овог уговора право својине могло прећи на тужену тек моментом смрти примаоца издржавања, а тада је тужилац већ био уписан као носилац права својине по основу пуноважног уговора о поклону.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић